

Όταν αναπαύουμε τὸν ἀδελφὸ μας, αναπαύουμε τὸν ἴδιο τὸν Θεό μας (Ἅγιος Πορφύριος (Μπαϊρακτάρης))

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες /
Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Κάποια φορὰ – διηγεῖται ἡ γερόντισσα Χριστονύμφη, Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ, Πάτμος – ποὺ εἶχα πάει μὲ τὴν σεβαστὴ Γερόντισσά μου (τὴν μακαριστὴ γερόντισσα Εὐστοχία) στὸν ἅγιο Πορφύριο, τὸν ρώτησα γιὰ ἓνα θέμα ποὺ μὲ ἀπασχολοῦσε ἐκεῖνο τὸ διάστημα. Ἐπειδὴ ἡ Γερόντισσα ἦταν πλέον ἡλικιωμένη καὶ ἀρκετὰ κουρασμένη ἀπ’ ὅλες τὶς ὑπευθυνότητες τῆς Μονῆς μας ἀλλὰ καὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Ρόδου, ἀδυνατοῦσε νὰ καλῇ τὶς ἀδελφές σὲ ἐξαγόρευση τακτικά. Συχνὰ, λοιπὸν, ἔρχονταν οἱ ἀδελφές σὲ ἐμένα, ἐπειδὴ μὲ ἐμπιστεύονταν, νὰ μοῦ ποῦν κάτι ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦσε ἢ ὅταν εἶχαν ἓνα πρόβλημα νὰ τὶς ἀναπαύσω. Αὐτὸ τὸ γνώριζε ἡ Γερόντισσα.

Ὅμως ἐγώ, ἐπειδὴ δὲν εἶχα πολὺ χρόνο διαθέσιμο, καὶ εἶχα τὴν ἀνάγκη καὶ νὰ προσευχηθῶ, ὅταν πῆγαινα στὸ κελλί μου γιὰ προσευχὴ καὶ μάλιστα τὴν ὥρα τῆς ἀπομονώσεως (μία ὥρα, 5.30-6.30 μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ ποὺ καθιέρωσε ὁ γέροντας Ἀμφιλόχιος νὰ τὴν ἀφιερώνουμε στὴν μελέτη τοῦ Θείου λόγου, στὴν προσευχὴ καὶ στὴν αὐτοεξέταση πρὶν τὴν δύση τοῦ ἡλίου), δυσανασχετοῦσα, ὅταν οἱ ἀδελφές ἔρχονταν ἀμέσως καὶ μοῦ χτυποῦσαν τὴν πόρτα γιὰ νὰ μοῦ μιλήσουν καὶ συχνὰ δὲν τὶς ἄνοιγα.

Ἐλεγα μάλιστα μὲ τὸν λογισμό μου ὅτι, ἐφ’ ὅσον δὲν εἶμαι ἡγουμένη, δὲν ἔχω εὐθύνη. Ὑπάρχουν μεγαλύτερες σὲ ἡλικία ἀδελφές, μποροῦν νὰ πᾶνε σ’ αὐτές, ὅσες θέλουν νὰ μιλήσουν καὶ ν’ ἀναπαυτοῦν. Ἐγὼ ποῦ θὰ βρῶ χρόνο γιὰ προσευχή, ἂν χάσω αὐτὴν τὴν ὥρα τῆς ἀπομονώσεως; Ἔτσι καθυσύχαζα τὸν ἑαυτό μου καὶ δὲν ἄνοιγα τὴν πόρτα μου καὶ συχνὰ οἱ ἀδελφές ἔφευγαν λυπημένες.

Ρώτησα, λοιπὸν, τὸν ἅγιο Πορφύριο ἂν πράττω σωστά, διότι ἔνοιωθα παράλληλα καὶ τὴν συνείδησή μου νὰ μὲ ἐλέγχει, ὅταν δὲν ἀνέπαυα τὴν ἀδελφή μου. Καὶ ὁ ἅγιος Γέροντάς μου ἀπάντησε:

-Δὲν μοῦ λές, παιδί μου, ὅταν φεύγῃ ἡ ἀδελφή, ἐσὺ συνεχίζεις τὴν προσευχή σου; Μπορεῖς καὶ προσεύχεσαι;

-Ὅχι, Γέροντα, τοῦ ἀπαντῶ, γιατί ἀρχίζω καὶ σκέφτομαι ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχω πληγώσει τὴν ἀδελφή, ἢ ὁποῖα ὄντως νὰ εἶχε ἀνάγκη κι ἐγὼ τὴν περιφρόνησα.

-Νά, λοιπόν, πού τὸ βρῆκες μόνη σου, ἀδελφή Χριστονύμφη. Σὲ παρακαλῶ, στὸ ἑξῆς ν' ἀνοίγης τὴν πόρτα σου. Πιὸ καλὰ ν' ἀναπαύσης τὴν ἀδελφή σου, παρὰ ν' ἀναπαύης τὸν ἑαυτό σου. Κι ἐσένα θὰ σὲ ἀναπαύσῃ ὁ Χριστός. Ὅταν ἀναπαύουμε τὸν ἀδελφό μας, ἀναπαύουμε τὸν ἴδιο τὸν Θεό μας, συνέχισε ὁ Ὅσιος. Καὶ πράγματι, ἀπὸ τότε τήρησα τὴν συμβουλή του.

Πηγή: agiazoni.gr